

odbor, da naj bi se možjé poslanci potegnili za njih pravice — pa je nekdo teh mož, ki za svoje besede vlečejo vsaki dan lepe beliče, djal: *Wir lassen uns von den Lehrern Nichts vorschreiben; wir sind Gesetzgeber!*“ — Vidiš, dragi moj, tako se godí za naš poboljšek sedaj, ko ves svet vpije: Omike, omike!

Več bi s teboj kramljaj, ali prav za prav žaloval, — toda tako me zebe v perste, da ne morem dalje pisati, kajti peč brez derv je nepotrebno orodje v izbi. Še to: Ali si že pristopil k učiteljskemu društvu na Kranjskem? Jaz sem že ud tega društva, akoravno so mi nekteri branili, češ, da je to nepotrebno itd. Mislim pa: Kar eden ne more, jih premore več. Združena moč veljá. Bodi zdrav! in kmalu kaj piši svojemu

Čmernilecu.

Pod Gradom 1. februarja 1869.

Za otroke kaj.

(Vezilni šopek za očeta, mater, ali druge svoje.)

Preserčni, preljubi (ime)!
 Vaš god se približuje,
 In mene napeljuje,
 Se tega dneva veseliti
 Obilno srečo Vam vošiti:
 (Ime patrona) sprosi naj,
 Vam dneve srečne zdaj; —
 Vsa žalost naj od Vas beží,
 Veselje le naj Vam cvetí; —
 Po smert' pa Bog Vam daj
 Presladki sveti raj! —

Radoljub Podratitovski.

Šolske stvari.

Zastavice za otroke.

Zastavice in uganke so večkrat prav pripravne, da se otroci vadijo misliti in da so potem pazljivi. Tudi za plačilo pridnosti in lepega vedenja so take vedrilke prav primerne. Zastavice za otroke pa morajo biti otroškim letom dostojne, tedaj ne smejo biti pretežke in zavite, in se morajo ozirati na otroško življenje in na vse, kar je v otroškem okrogu.

Tukaj podamo tovaršem nekaj za šolo in dom primernih zastavic:

1. V kateri šoli ne berejo in ne pišejo, ne sprašujejo in ne odgovarjajo?
2. Ktera ura nima kolescev in ne mahala?
3. Ktere škarje nimajo nobene klinje?
4. Ktera hiša nima oken in tudi ne strehe?
5. Kteri zvonček nič ne poje, pa ga ima vendar vsak rad?
6. Ktera miš ima dve nogi?
7. Kakšen ključ ne odpre nobenih vrat?
8. Kteri igralec nič ne zaigra?
9. Kteri hlapec ne služi plačila?
10. Imamo pri hiši eno reč, ki vedno gre in kaže, pa nima ne nog, ne rok. Kaj je to?
11. Imamo hišico. V nji sedi dva in trideset delalcev, veseli so in čversti, sedé vsi lepo v versti, se nič ne premakuejo, pa vendar hodijo gori in doli in večkrat pridno delajo. V sredi med njimi je gospod v rudeči obleki. Kaj je to?
12. Imam drevo; to ima dve večji veji in vsaka deset malih vejic, in kar je na svetu naj drajšega in lepšega, je sad teh vej. Kaj je to?
13. Poznam ženo, ki je naj pred bela kakor sneg, potem zelena kakor trava, potem pa rudeča kakor kri. Otroci jo imajo zeló radi. Kaj je to?
14. Pomladi te veselim; poletu te hladim; jeseni te živim; po zimi te grejem. Kaj je to?
15. Pri delu na polji nisem ugnana; sim in tje se mečem, pa nikoli ne sečem. Kaj je to?
16. Imam glavo in štiri nogé, vendar če se dotakneš, sem brez glave in nog, in če me primeš, me kmalu spustiš. Kdo sem jaz?
17. Kjer je solnce, luč gorí, tam ta žena le živí; s tabo vedno se pomika; včas' je mala, včas' velika. Kdo je ta?
18. V peči le sem prav domá, jem naj rají le dervá; če te kušnem, te bolí; voda koj me umorí.
19. Prav večkrat hodim jaz na pot, pa vendar sem domá v kot'.
20. Huda z mano se godí, močne me dervé pestí; v vroči peči me pekó, za me tudi molijo. Kaj je to?

(Prih. dalje.)

Dopisi in novice.

Iz pod Stola. Pri nas je bil pretečeni teden tako hud mraz, da otroci niso mogli več dni redno v šolo priti. Pa kaj, ko bi človek le imel kaj derv za šolo, da bi se zmerznjeni revčiki v šoli kaj pogreli! Pri nas je o šolski kurjavi ta navada, da učenci (se vé da bolj premožni) plačujejo nekaj soldov za derva, in kupim jih, kedar nabere kaj denarja. Dobre derva pa so pri nas drage, akoravno smo blizo gorá. Da bi se vendar že vstanovila nova šolska postava, in da bi rodila boljše čase za šolo in za učitelje!